

Tre og Fyrgetyvende Møde.

Torsdag den 5te Marts 1885 Kl. 1.

Sekretæren, Bønloffe, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Formanden (Berg): Ved Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er modtaget et Andragende fra Invalid Marker Andersen om Udbetaling af en indbragen Invalideforsørgelse.

Ved Folkethingsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) er modtaget et Andragende fra Husmand Peder Laustsen Knudsen af Torp By paa Mors om en Understøttelse.

Ved Folkethingsmanden for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (S. Sørensen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for Aktieselskabet for Stilling Holdeplads om Anlæg derved af et Sidespor.

Disse 3 Andragender henvises til Finantsudvalget.

Ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds (Nuff) er modtaget et Andragende fra Guldsmed S. J. Terkelsen af Ribe om Bevilling til fri Proccs i en Sag for Hviesteret. — Dette Andragende henvises til Udvalget for Andragender.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Fredning af Østersfiskeriet i Limfjorden.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Beth: Dersom det havde været den høie Regjerings Hensigt at træffe Foranstaltninger til, at de sidste Rester af Østersbestanden i Limfjorden efterhaanden kunde forsvinde, en Hensigt, som den høie Regjering naturligvis ikke har havt, tror jeg ikke, Re-

gjeringen kunde have foreslaaet dertil mere stikfede Foranstaltninger end dem, som ere foreslaaede i det foreliggende Lovforslag. Det, som dette Lovforslag gaar ud paa, er jo dette, at fortsætte det Fredningsystem, som hidtil er blevet ført i Limfjorden og paa samme Maade, som det hidtil er blevet ført i denne Fjord, om end hidtil kun i et begrændset Omfang, et System, der har staaet den Prøve, at det har vist sig, at under dette er Østersbestanden, saaledes som ogsaa bemærket af den høitærede Finantsminister, baade i hans Foredrag, da Lovforslaget blev fremsat, og ogsaa i Motiverne til dette, efterhaanden er gaaet mere og mere ned, indtil det nu synes slet ikke mere at kunne betale sig at drive Østersfiskeri i Limfjorden. Jeg skal med et Par Ord omtale Bestaffenheden af dette Fredningsystem. Det gaar ud paa eller har hidtil gaaet ud paa, at naar man ikke finder, at en Østersbanke mere afgiver et saa stort Udbytte, som den burde, lægger man den hen til Fredning, og denne Fredning udføres da paa den Maade, at Østersbankerne blive liggende aldeles urørte, bortset maaske fra nogle saa, som jeg tror, temmelig primitive Tangrensingsforøg; men naar man freder paa den Maade, synes man at have overset, at man ikke alene freder Østersen, men ogsaa Østersens Fjender; heller ikke dem efterstræber man i Fredningstiden eller gjør det Allermindste imod. Man overlader til de to Parter, saa godt som de kunne, at udfjæmpe Kampen for Tilværelsen, og det kan da ikke være anderledes, end at det er Østersen, som trækker det kortere Straa i den Kamp, at det er den, som gaar til Grunde. Østersens væsentligste Fjende i Limfjorden er den saakaldte Korsfisk, et Dyr, som iøvrigt slet ikke er nogen Fisk, men et Bløddyr. Man forstaar under denne Benævnelse: Korsfisk den bekjendte femarmede Søstjerne. Mod denne Korsfisks Angreb er Østersen aldeles værgeløs. Dens Skaller beskytter den ikke. Korsfisten angriber Østersen paa den Maade, at den lægger sig tæt oppe ved Hængslet, der hvor der er en lille Nabning mellem Skallerne, som man sædvanlig benytter til at stikke Kniven i, naar man skjærer Østersen op. Der lægger den sig og krænger sin Mave ud imod denne Nabning. Det er den Maade, hvorpaa Korsfisten spiser Østers; den krænger sin Mave op imod Østersen, saaledes at den skarpe Mavefast tranger ind i Østersen og dræber den i Løbet af kort Tid. Dens Skaller springe da op, og Østersen bliver da helt fortæret af Korsfisten, som, naar den er færdig med dette Maaltid, bender sig til den næste. Den Maade, paa